

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 17 marca 1984 r.

Nr 15

TRESC:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 67 — z dnia 24 lutego 1984 r. w sprawie zgłaszania mienia osób krajowych znajdującego się za granicą oraz mienia osób zagranicznych znajdującego się w kraju 173
- 68 — z dnia 7 marca 1984 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie organizacji, szczegółowych zasad i zakresu działania Państwowej Rady Ochrony Środowiska 174

ROZPORZĄDZENIA:

- 69 — Ministra Finansów z dnia 25 lutego 1984 r. w sprawie wymiany walut obcych przez osoby zagraniczne oraz zapłaty przez te osoby należności walutą polską udokumentowanego pochodzenia 174
- 70 — Ministra Finansów z dnia 25 lutego 1984 r. w sprawie szczegółowego zakresu i sposobu przeprowadzania kontroli dewizowej oraz uprawnień pracowników wykonujących kontrolę i obowiązków kontrolowanych jednostek 176
- 71 — Ministra Finansów z dnia 25 lutego 1984 r. w sprawie zasad i trybu granicznej i pocztowej kontroli dewizowej 177
- 72 — Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 8 marca 1984 r. w sprawie szczegółowego zakresu i sposobu przeprowadzania kontroli dewizowej w zakresie handlu zagranicznego i usług związanych z tym handlem oraz uprawnień pracowników wykonujących kontrolę i obowiązków kontrolowanych jednostek 179

67

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 lutego 1984 r.

w sprawie zgłaszania mienia osób krajowych znajdującego się za granicą oraz mienia osób zagranicznych znajdującego się w kraju.

Na podstawie art. 27 ust. 4 ustawy z dnia 22 listopada 1983 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 63, poz. 288) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osoby krajowe, o których mowa w art. 2 pkt 1, 3 i 6 ustawy z dnia 22 listopada 1983 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 63, poz. 288), zwanej dalej „ustawą”, są obowiązane zgłosić Narodowemu Bankowi Polskiemu następujące rodzaje swojego mienia znajdującego się za granicą, a także jego utratę:

- 1) przedsiębiorstwa, ich oddziały i filie oraz udziały pieniężne i niepieniężne w spółkach,
- 2) gospodarstwa rolne, leśne, ogrodnicze i hodowlane,
- 3) inne nieruchomości nie stanowiące składników majątkowych przedsiębiorstw i spółek oraz gospodarstw wymienionych w pkt 2,
- 4) waluty obce, w tym wkłady na rachunkach bankowych, jeżeli ich równowartość przekracza 100 000 złotych; obowiązek zgłoszenia nie dotyczy:
  - a) walut obcych za granicą posiadanych na podstawie zezwolenia dewizowego,
  - b) walut obcych będących w dyspozycji osób krajowych wymienionych w art. 2 pkt 6 ustawy albo stanowiących przedmiot statutowej działalności polskiego banku dewizowego,

5) emitowane lub wystawione w walucie obcej akcje, obligacje, listy zastawne, jeżeli ich równowartość przekracza łącznie 100 000 złotych,

6) złoto i platynę w postaci stanowiącej wartość dewizową, jeżeli łączna waga czystego kruszcu każdego z tych metali przekracza $\frac{1}{4}$ kg; obowiązek zgłoszenia nie dotyczy kruszców stanowiących przedmiot statutowej działalności polskiego banku dewizowego,

7) spadki lub zapisy testamentowe.

2. Wartość mienia oblicza się w złotych, z zastosowaniem obowiązującego w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej kursu walut obcych, przyjmując za podstawę obliczenia wartość nominalną mienia, a w razie jej braku lub niemożności ustalenia — jego wartość szacunkową, określoną z uwzględnieniem aktualnych cen w miejscu, w którym znajduje się mienie.

§ 2. Osoby zagraniczne, o których mowa w art. 3 pkt 1—3 i 5 ustawy, są obowiązane zgłosić Narodowemu Bankowi Polskiemu mienie, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 1—3, stanowiące ich własność, znajdujące się w kraju, a także jego utratę; jeżeli mienie znajduje się w posiadaniu lub zarządzie innej osoby niż właściciel, obowiązek zgłoszenia ciąży w takim samym zakresie na posiadaczu lub zarządcy mienia.

§ 3. 1. Zgłoszenie nabycia mienia powinno być dokonane w terminie 30 dni od jego nabycia albo uzyskania wiadomości o jego nabyciu.

2. Zgłoszenie utraty mienia powinno być dokonane w terminie 30 dni od jego utraty albo uzyskania wiadomości o jego utracie.

§ 4. Przepisy § 1 i 3 stosuje się odpowiednio do zgłaszania mienia Skarbu Państwa przez państwowe jednostki organizacyjne, pod których zarządem to mienie się znajduje.

§ 5. 1. Zgłoszenia mienia, a także jego utraty, należy dokonać w uprawnionym oddziale Narodowego Banku Polskiego na formularzu ustalonym przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego, obejmującym zwłaszcza następujące dane dotyczące tego mienia:

- 1) kraj i miejsce przechowania lub położenia mienia,
- 2) rodzaj mienia i jego wartość,
- 3) ustanowione obciążenia,
- 4) ponadto — w odniesieniu do utraty mienia — sposób i termin utraty.

2. Wykaz oddziałów uprawnionych do przyjmowania zgłoszeń mienia ustali Prezes Narodowego Banku Polskiego.

§ 6. Zgłoszenia mienia posiadanego w dniu wejścia w życie rozporządzenia należy dokonać do dnia 30 czerwca 1984 r.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 marca 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: gen armii W. Jaruzelski

68

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 marca 1984 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie organizacji, szczegółowych zasad i zakresu działania Państwowej Rady Ochrony Środowiska.

Na podstawie art. 97 ust. 4 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. z 1980 r. Nr 3, poz. 6 i z 1983 r. Nr 44, poz. 201) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 września 1980 r. w sprawie organizacji, szczegółowych zasad i zakresu działania Państwowej Rady Ochrony Środowiska (Dz. U. Nr 24, poz. 97) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. W skład Prezydium Rady wchodzi: Przewodniczący Rady, jego zastępcy, sekretarz oraz 3 członkowie powoływani przez Prezesa Rady Ministrów spośród członków Rady na wniosek jej Przewodniczącego.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

69

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 lutego 1984 r.

w sprawie wymiany walut obcych przez osoby zagraniczne oraz zapłaty przez te osoby należności walutą polską udokumentowanego pochodzenia.

Na podstawie art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 22 listopada 1983 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 63, poz. 288) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osoba zagraniczna jest obowiązana pokrywać koszty pobytu w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w walucie polskiej uzyskanej w drodze wymiany walut obcych w polskim banku dewizowym lub w innej jednostce uprawnionej do wymiany walut na podstawie zezwolenia dewizowego.

2. Pokrycie kosztów pobytu osoby zagranicznej może następować również w formie:

- 1) opłacenia za granicą usług polskich biur podróży oraz usług lecznictwa uzdrowiskowego,
- 2) zakupu w zagranicznym biurze podróży zlecenia wypłaty wystawionego na polskie biuro podróży,
- 3) podjęcia z posiadanych rachunków w polskich bankach dewizowych odpowiednich kwot w walucie polskiej lub w walucie obcej.

3. Dienne stawki wymiany walut obcych na pokrycie kosztów pobytu określa Przewodniczący Głównego Komitetu Turystyki.

§ 2. 1. W razie skrócenia pobytu osoby zagranicznej, waluta polska pochodząca z tytułu, o którym mowa w § 1 ust. 1, może być wymieniona na walutę obcą w części odpowiadającej okresowi skrócenia pobytu; wysokość kwoty podlegającej takiej wymianie oblicza się według dziennych stawek wymiany i kursu, po jakim nastąpiła wymiana na walutę polską.

2. W razie złożenia przez osobę zagraniczną waluty polskiej do depozytu organom administracji celnej przy wyjeździe z kraju, waluta pochodząca z wymiany, o której mowa w § 1 ust. 1, nie podlega jednak zaliczeniu na pokrycie kosztów ponownego pobytu tej osoby.

§ 3. 1. Od obowiązku wymiany waluty obcej, o którym mowa w § 1 ust. 1, lub pokrycia kosztów pobytu w sposób określony w § 1 ust. 2 są zwolnione osoby zagraniczne: